

ser hen paa, hvorledes Forholdene ere her, saa ere vore Forhold for den største og væsentligste Del af Toldens Vedkommende faaledes, som jeg har udvillet. Jeg indrømmer, at for Krigstoldens Vedkommende kan den endnu ikke siges at være fuldstændig udjevnet; det er min Tro, at den Bævægelse, der for Diebliffet gaar igjennem Landet, og som rundt omkring har en Forhøielse af Arbejdslønnen til Følge, gaafte vist ikke er kommen af, men at den dog ogsaa har sin Grund i den sidste Krigstold. Jeg tror ikke, at den Udjevning, som jeg mener, der maa komme efter en vis Tids Forløb efter enhver Toldpaalæggelse, endnu er fuldt fremkommen, hvad Krigstolden angaar for 1864, men jeg tror, den er meget stærkt paa Vej dertil. Jeg kan altsaa sammenfatte min Mening om Told og Toldreform, deri, at der ikke bør paalægges nogen Told eller Toldforhøielse, paa, hvad med Dette kan kaldes Nødvendighedsgrunde, at for saa vidt Staten ikke uden Paalæggelse af andre Skatter kan indvare den nu bestaaende gamle Told, da bør denne ikke ophæves eller nedfattes, selv om den hviler paa Livsfor nødenheder, men at det, for saa vidt man af mange Grunde og tillige af denne mener, det er rigtigt at gaa ind paa en Toldreform, da er den naturlige Vej at gaa, at man saa vidt muligt letter Livsfor nødenhederne; thi om jeg end ikke kan se, at det i Længden kan have nogen virkelig gavnlig Indflydelse, saa kan det i Diebliffet have en saadan, og det er altid Noget. Naar jeg nu vil se hen til det Forslag, der er forelagt os, og se det fra dette Standpunkt, saa kan jeg ikke Andet end udtale, at det er gaaet i den Retning, som jeg mener er den rigtige, idet det har søgt paa de Punkter, hvor det finantseelt Løb sig forvare, at nedfatte Tolden. Jeg tror, og jeg er i saa Henseende enig med det ærede Medlem for Alborg Amts Ste. Valgkreds (W. Holm) i, at det i enkelte Retninger uden Skade for Statens Finantser kunde være gaaet videre; men jeg maa, som sagt, i det Hele taget erklære, at Forslaget, set fra det Standpunkt, hvorpaa jeg staa, maa siges at være et heldigt Forslag til en Toldreform, naar man i det Hele vil komme med en saadan. Der er imidlertid en anden Side, hvorfra en Toldreform ogsaa maa ses, nemlig fra Spørgsmaalet om Beskyttelse eller Frihandel. Vi havde i gamle Dage et stærkt Beskyttelsessystem her i Landet, det er lidt efter lidt hævet, og det foreliggende Forslag gaar i Retning til noget at borttage den Beskyttelse, der endnu er tilbage. Der er Nogle, der mene, at det ikke gaar vidt nok i denne Retning, og Andre mene, at det gaar for vidt, vi have hørt begge disse Ansuelser udtale her i Salen. Jeg for mit Vedkommende vil sige, at mit Standpunkt i dette Spørgsmaal er det, at man skal, saa hurtigt se kan, ophæve al Beskyttelse, men at man paa den anden Side skal tage Hensyn til de bestaaende og under Beskyttelse

opblomstrede Industrigrene; man skal tage saa meget Hensyn til dem, at man ikke ved Toldnedfattelser fuldstændig udelægger dem, men heller ikke mere. For saa vidt man efter sin bedste Overbevisning er vis paa, at, selv om enkelte Mennesker i Landet kunde tabe ved de Nedfattelser, man foreslaar, saa kan Industrien i det Hele dog godt vedblive at bestaa, da skal man ikke være bange for at nedfatte Tolden; men for saa vidt man ved Undersøgelse kommer til det Resultat, at en Industri endnu ikke er naaet videre, end at Beskyttelsen foreløbig er nødvendig, da skal man lade den bestaa. Jeg maa endnu gjøre en Bemærkning, der for saa vidt angaar Loven i dens Helhed. Loven omfatter nu saavel Loven om Told som Loven om Skibsafgifter; det skulde have været mig kjerest, om den høitagtede Finantsbestyrelse havde holdt Loven om Toldreformen tilbage endnu et Aars Tid og havde nøjedes med at forelægge os en Lov om Skibsafgifter, der fuldstændig ophævede dem. Jeg har den Tro — det skal glæde mig, om jeg tager feil — at det ikke vil lykkes at faae noget Resultat ud af dette Lovforslag; men paa den anden Side har jeg den Overbevisning, at en Lov om Skibsafgifter — helst en Lov, der fuldstændig ophævede dem, men i alt Fald en Lov om en betydelig Nedfattelse deraf — med en forholdsvis Letted vilde være bleven gennemført. Man vilde da være kommen et betydeligt Skridt fremad, og der vilde dog vel ikke være tabt Meget, om man havde opfat Behandlingen af hele Toldreformen endnu et Par Aars Tid.

Fredriksen: Jeg beklager med de ærede Medlemmer af Venstre, ogsaa jeg tror, det er den største Feil ved denne Sag, som nu foreligger; at den ikke foreligger i Forbindelse med en almindelig direkte Beskatning. Jeg tror, at Regjeringen efter alle de Forhandlinger, der have fundet Sted, havde havt den fuldstændigste Anledning til at sætte disse to Sager i den Forbindelse med hinanden, som det — desværre med Hensyn til det praktiske Resultat, vi have at vente — vistnok er nødvendigt for at gennemføre den foreliggende Sag her i Thinget. Det maatte ikke have været umuligt for Ministeriet at have gjort det denne Gang, idet den Betingelse, som man fra Regjeringens Side har beklaget sig over for mange glæde, nu skulde være tilstede, nemlig i Form af Indenrigsministerens Forslag om Reform af den kommunale Beskatning, der jo i alt Fald er bebudet, om den end ikke endnu er kommen. Jeg kan imidlertid ikke Andet end samtidig hermed minde om, at, er der Nogen Styld i, at disse Sager ikke allerede staa i Forbindelse med hinanden, saa er det tillige de ærede Medlemmer paa den anden Side. Jeg tillod mig ifjor, da disse Sager bleve forelagte, at foreslaa, at det Forslag om en Indkomsskat, som den Gang forelaa, og